[illegible]

ఇన్నాళ్లబట్టీ ఉత్తరం వ్రాయలేకపోయినా, ఈవూరొచ్చిన మూడు రోజులకే నీ కింత పెద్ద ఉత్తరం వ్రాయవల్సి వస్తుందని నేనూ అనుకోలేదురా పిచ్చి కన్నా! ఇంతకీ ఒక్క మాటలో దానికి కారణం చెప్పాలంటే—'చంచల'! ..... నేను అతి ఘాఢంగా ప్రేమించిన చంచల!

ఆ కథావిధానం చెబ్తాదిన

మా కంపెనీ ఒక విదేశీ కంపెనీ సహాయంతో ప్రస్తుతపు మా వ్యాపారాన్ని అభివృద్ధిచేయ నిశ్చయించుకుంది ఆమాట అనుకొని వూరుకుంటే ఇంత గొడవా జరిగి ఉండేది కాదు నేను చంచలను ప్రేమించేవాడినీ గాదు!

మా క్రొత్త ఫ్యాక్టరీని నేనిప్పుడు కూర్చొని ఉత్తరం వ్రాస్తున్న ఈ వూళ్లో కట్టాలని నిర్ణయించుకున్నారు నిర్ణయించుకున్నారుబో మొదట్లో ఆ నేల సర్వే చేసి, దానిని చదును చేయించి, చుట్టూ ముళ్ల తీగె వేయించేందుకు గాను ఆ కంపెనీలో రెండు సంవత్సరాల క్రితం చేరిన ఈ ఇంజనీరుగాణ్ణి 'పోయిరా' తండ్రీ అని పంపాలా ?

సరే! మొన్న ఉదయం ఎనిమిది గంటల పాసింజర్‌లో బయల్దేరాను— పెట్టె, బెడ్డింగుతో! (ఈ వూళ్లో ఎక్స్‌ప్రెస్‌లు ఆగవట!) బండి సరిగ్గా ఏడిస్తే మిట్టమధ్యాహ్నం రెండు గంటలకు ఈ వూరి స్టేషన్‌లో దిగవల్సి ఉంటుంది అక్కడి నుండి రెండు మైళ్లు కాలినడక అంటే ఒక ముప్పావు గంట కలుపుకో షుమారుగా వూళ్లోకి మూడు గంటలకు జేరగలుగుతా నన్నమాట! ఒక మిత్రుడి సలహామీద ఈ వూరి కరణంగారికి నేను 'భలానా' అని, 'భలానా' పనిమీద వస్తున్నానని, నాకో కొంప చూచి తాళంవేసి అట్టే పెట్టమని ప్రాథేయపడుతూ జాబు వ్రాసుకున్నాను ముందుగానే ఆ మహానుభావుడు నాయందు దయఉంచి, 'అలా చేసినట్టుగా' గూడా ఒక కార్డుముక్క వ్రాసి పారేశాడు వూరి మొదట్లో పెద్ద బంగళా ఖాళీగా ఉన్నదట!

ఇంకేం! చాలా సంతోషించాను అక్కడికి వెళ్లి ఆఫీసుకు వసతి వెతికే పని ఒకటి తప్పిందన్న మాట! అది నా వసతికే గాకుండా ఆఫీసుకు గూడా సరిపోవచ్చునుకున్నాను నేను వెళ్లి ఆఫీసు ఓపెన్ చేస్తే చిన్నగా జూనియర్ ఇంజనీర్లు, సూపర్‌వైజర్లు, మేస్త్రీలు వచ్చి జేరతారు మా కంపెనీ మేనేజర్‌కు గూడా ఈ విషయం చెప్పాను ఆయన 'చూచి బాగుంటే సెలెక్ట్ గాం ఇవ' మన్నారు ఆఫీసు ఫర్నిచర్, సర్వేకు కావాల్సిన పరికరాలు, రికార్డులు మొదలయినవన్నీ పంపిస్తానన్నాడు

నాతోపాటే అక్కడే పనిచేస్తున్న 'జాకోబ్' ని గూడా పంపేందుకు నిర్ణయించింది కంపెనీ బండి ఇంకో గంటలో బయల్దేరుతుందీ అనేంతవరకు వాడు వస్తాడనే అనుకుంటున్న నన్ను, అకస్మాత్తుగా వచ్చి, "మా ఆవిడకు కాల్లో ముల్లు విరిగింది' లాంటి వంకతో, ఆరోజు రాలేనని, మర్నాడు ఉదయానే బయల్దేరి వస్తానని, క్షమించమని, ఆఫీసుకు రిపోర్టు చేయవద్దనీ బతిమలాడసాగాడు వాడి మొఖం చూస్తే జాలి వేసి, 'సరే' నని నే నొక్కణ్ణే బయల్దేరాను. వీడు రాడు ముందు అలిస్తే ఆ కరణంగారికి, పెట్టె, బెడ్డింగ్ మోసుకొచ్చేందుకుగాను స్టేషన్‌కు మనిషిని పంపమని వ్రాసుకొని ఉండేవాడిని!

సరే! స్టేషన్లో మనిషి దొరక్కపోతాడా అని ధైర్యంతో బయల్దేరాను

మనం అనుకున్నట్లు అన్నీ జరగవ్ గదా. నే నెక్కిన రైలుబండి ఆ దారిలోనే మరో గూడ్సు బండి పట్టాలు తప్పగా ఆరు గంటల ఆలస్యంతో రాత్రి ఎనిమిది గంటలకు ఆ వూరి స్టేషన్లో ఆగింది—బిక్కు బిక్కుమంటూ కీచురాళ్ల మోత మధ్యన ఉన్న ఒక రేకుల షెడ్డు ముందు దిగాను నేను పెట్టె, బెడ్డింగ్ పట్టుకొని

ఆగినంతసేపు పట్టలేదు తిరిగి బండి వెళ్లటానికి బండి వెళ్లిన మరుక్షణంలో చూచుకుంటే ప్లాట్‌ఫారం మీదనేనొక్కణ్ణే మిగిలాను చేతిలో పెట్టె, బెడ్డింగు వాటిని క్రింద పెట్టేసి నా దురదృష్టానికి (బండి ఆలస్యంగా వచ్చినందుకు) నిట్టూరుస్తూ ఏం తోచక అయోమయంగా నిలబడిపోయాను. అయితే పిండారబోసినట్లున్న వెన్నెల కాస్తంత ధైర్యం చేకూరుస్తున్నది!

తరువాత రెండు మూడు నిముషాలకు పీలగా, పొడుగ్గా ఉన్న వ్యక్తి రేగిన జుట్టును సరిచేసుకుంటూ వచ్చి నా ముందు నిలబడటంతో ఏదో పోయిన వస్తువు దొరికినట్లే అనిపించింది

నేను వెళ్లవల్సిన ప్రదేశానికి దారి వగైరాలు అడుగుదామనే సత్సంకల్పంతో నోరు తెరవబోయేలోగానే ఆయనే ఒక చిరునవ్వు పారేసి, "మీరు ఈ రైల్లో దిగారా ?" అని అడిగాడు

"అవును!"

"అయితే మీ టిక్కెట్టు ఇలా యిస్తారా ?"

"మీరు ?"

"నేను ఈ స్టేషన్ మాస్టర్‌ని!"

ఆపద్బాంధవుడిలా కనబడిన ఆయన గృహంలో నాపెట్టె బెడ్డింగ్ పెట్టి ముందుకు వెన్నెల్లోకి చీల్చుకు పోతున్నట్లుగా అడుగులు వేశాను — అది తప్ప నాకు మరోదారిలేదు!

ఆయనే మర్నాడుదయం నాపెట్టె బెడ్డింగ్ కూలీకిచ్చి కరణం గారింటికి పంపుతానన్నాడు

అనుకోకుండా ఏర్పడిన ఈఉపద్రవం నాకుకాస్త చికాకు కలిగించింది అటు లేటుగా వచ్చిన రైలు బండిమీద, రాని జాకోబ్‌మీదగూడా కోపమొచ్చింది కాని చేయగలిగిందేం వుంది. కాదంటే కాళ్ళను నేలకు కొడుతూ నడవటంతప్ప!

కష్టాలల్లో పుట్టినవాడు తరువాత ఎన్నడో సుఖిస్తాడు' అన్నట్లు ఇన్ని ఇబ్బందులతో బయల్దేరాను కాబట్టి ఈకంపెనీ ప్రారంభంతో మనకో మంచి ప్రమోషన్ దొరక్క పోతుందా అనే ఆశ గూడా మనస్సులో మొలకెత్తింది—అదెలా వున్నా రాత్రికిరాత్రే చంచలను ప్రాణసమానంగా ప్రేమించానేది మాత్రం ఖాయం!

వెన్నెల పిండారబోసినట్లున్నది ఇందాకే వ్రాశాను గదా! బాటకు రెండుప్రక్కలా సర్వితోపులు కోటగోడల్లా వరసగా అందంగావున్నయి వాటి వెనుకగా గజిబిజిగా వికృతంగా ఏవేవో చెట్లు. వాటినడుమనుండి వింతవింత పక్షుల కూతలు.

ఎంత వెన్నెలున్నా కాస్త వెన్నులోంచి భయం చలిలా పుట్టుకొస్తున్న మాటనిజమే! ఎనిమిది న్నర గంటల తరువాత నిరనంచారంలేని ఆకొత్త బాటలో నడవాలంటే నాకేగాదు ఎవరికైనా అలాగే వుంటుందని మనస్సుకు నచ్చచెప్పుకోవటం తప్ప చేసేదేముంది. (నాగురించి నన్ను తక్కువగా ఊహించుకోవటం చాలాతప్పు గనుక— ఎవరో అన్నట్లు!)

అందునా ఒకటి రెండుసార్లు నావెనుగ్గా ఎవరో నడుస్తున్నట్లు ఊహించుకొని ఉలిక్కి పడి వెనుదిరిగి సర్విచెట్ల నీడలను చూచి నవ్వుకొని ముందుకు అడుగులు వేసేవాణ్ణి ఒక అందుకు నాలో నేను ఎంతగానో సంతోషించాను ఆ నీలాంటి పీల స్టేషన్ మాష్టారు ధర్మమా అని పెట్టె బెడ్డింగ్ మోసే బెడదొకటి ఆసమయంలో తప్పినందుకు!

పదుహేను నిముషాలకే ఆచెట్ల మధ్యనుండి ఊళ్లో దీపాలు లీలగా కనబడినయి ఫరవాలేదు స్టేషన్‌కు దూరంగావున్నా కరెంటు దీపాలు ఉన్నందుకు సంతోషించాను లేకపోతే ఈజాకోబ్‌గాడు వచ్చేటంతవరకు కిరసనాయిల్ లాంతర్లు గూడా తుడవాల్సిన అవసరం ఏర్పడినా ఏర్పడవచ్చు అసలు వాణ్ణి నేను ఈరెండేళ్ళబట్టీ కనిపెడుతూనేవున్నాను. వట్టి దొంగవెధవ పని ఎగగొట్టటంలో 'ఫస్టు' వాడే!

దీపాలుచూసేటప్పటికి ఇందాకేచెప్పానే వెన్నులోంచి ఏదోలాంటి భయంవస్తోందని అదిగూడా దూరమయింది అడుగులు ఉత్సాహంగా పడినయి. పొద్దునగా అదేదో స్టేషన్లో ఉడికీ ఉడకని నాలుగు మెతుకులు కొరికానేమో కడుపు ఆవురావురు మంటోంది ముక్కుమొఖం తెలియకపోయినా ఇంతదూరంనుండి పొద్దుబోయి వచ్చిన నాకు ఆ కరణం నాలుగు మెతుకులువేయడా అనే ఆశ మనస్సులో మెదలుతోంది

కాని మన్ని అదృష్టం మరో వైపునుండి వగ్గావేసి లాగుతుంటే ఆకరణంతో నాకేం పని.

చంచల తప్పు తప్పు కథలువ్రాసే అలవాటున్న నేను గూడా అంత సూటిగా చెప్పటమా. కొద్దిగా ఓపిక పట్టరా పిచ్చితండ్రీ

వెన్నెల ఉందన్నానుగదూ సర్వితోపులు గూడా ఉన్నాయ్యా అట్లా ఆ దారి ఒక మలుపు తిరిగి, ఓ చిన్న కాలువ మీదేసిన కర్ర వంతెన కాస్తా దాటేటప్పటికి వూరు పూర్తిగా స్పష్టంగా కనబడింది అందునా వూరికి ఓ ఫర్లాంగు ఇవతలగావున్న ఒక బంగాళా నన్ను ఇట్టే ఆకట్టేసింది! 'ఎంత బాగుంది?' అనుకున్న క్షణానికి ఆ వూరి కరణంగారు నాకోసరం నిర్ణయించిన బంగళా ఇదేనేమో అనే అనుమానం గూడా మొలకెత్తి చిన్న చిన్నగా గారడీవాడి మామిడి చెట్టులా పెరిగిపోసాగింది చిట్ట చివరకి ఆ లైట్లు, బంగళా, దాని చుట్టూవున్న తోట చూస్తుంటే 'అదే నాకు నిర్ణయించిన బంగళా' అనే నిర్ణయించుకొని కరణంగారు చేసిన సహాయానికి మనస్సులో ధన్యవాదాలు గూడా అర్పించేశాను

ఇంకాస్త ముందుకు వచ్చేటప్పటికి ఆ ఇంటి ప్రహరీగోడ దాపుకొచ్చేసింది ఆ తరువాత పదడుగులు వేశానో లేదో పెద్ద గేటు, గేటు ముందు 'నమస్కారమంటూ' ఓ వ్యక్తి ప్రత్యక్షం

"నమస్కారం!" కరణం మనిషిగాదు గదా?

"బండి ఆలస్యంగా వచ్చిందా బాబూ?"

"అవును!" రీవిగా అన్నాను.

"తెల్లవారయిందే! ..... బాబుగారు మీకోసరమే ఎదురు చూస్తున్నారు!"

"బాబుగారంటే?" సంశయిస్తూనే అడిగాను.

"అదే.......రఘునందనం బాబుగారు!"

అంటే కరణంగారు కాదన్నమాట...... ఈ ఇంటి యజమాని అయిఉండవచ్చు!

ఉల్లాసంగా, తనివితీరా బంగళా ముందున్న తోటను చూస్తూ అడుగులు ముందుకు వేశాను.

బయట గేటుకు, వరండాకు మధ్య సుమారు ఐదారు వందల గజాల దూరం ఉంటుంది. అసలు ఆ బంగళా ఆకారాన్ని చూస్తుంటే ఒక నిర్ణయం ప్రకారం కట్టినట్టున్నది. రేపొద్దున జనరల్ మేనేజర్‌కు టెలిగ్రాం ఇస్తేసరి! .... ఒకపని చాలా సులువుగా అయిపోయింది

పాలరాతి గచ్చుమీద శబ్దం చేయకుండా అడుగులు వేస్తున్నాయి నా బూట్లు!

గేటు వద్దనుండి నన్ను అనుసరించిన ఆ వ్యక్తి, దగ్గరకు వేసివున్న తలుపును నెట్టి లోపలికి చూస్తూ, "బాబుగారు వచ్చారు!" అన్నాడు.

నాకు ఆ పెద్ద హాలును చూచేటప్పటికి కళ్ళు జిగేలు మన్నాయి.

అది జమిందారుల గృహం కాదుగదా అని పించింది! — అటువంటి గృహంలో కాలు పెట్టటానికి కొన్ని కాళ్ళు గూడా తడబడిన మాట వాస్తవమే!

"రండి! ... రండి!......" అన్నారు. ఆయన లేచి నిలబడి సాదరంగా ఆహ్వానిస్తూ.

అంత అంతస్తులో ఉన్న వ్యక్తి ఒక సాధారణ ఇంజనీరునైన నన్ను అలా ఆహ్వానించటం నాకే గర్వకారణమైంది

చంచల

చిరునవ్వుతో "నమస్కారమండి!" అన్నాను

"నమస్కారం బాబు! బండి ఆలస్యంగా వచ్చిందా? ఇదుగో ఈ రైళ్ళతో వచ్చిన చిక్కే ఇదయ్యా!" అన్నారు ఆయన నవ్వి.

ఆనవ్వులో ఆయన వెడల్పైన ముఖం మరింత విశాలమయింది. గోల్డు ఫ్రేమ్ కళ్ళజోడు తళుక్కున మెరిసింది నెత్తైన తెల్లని జుట్టు వింతగా నిక్క బొడుచుకుంది.

నేను లోపలికి అడుగులు వేశాను.

ఆయన సోఫా చూపిస్తూ "కూర్చో!" అన్నారు.

కూర్చొని తలెత్తి మెరిసిపోయే ఆ బంగళాను మరోసారి వింతగా చూచాను

"కరణంగారు వ్రాశారు నేను చాలా ...."

"ఇదుగో మీ కుర్రవాళ్ళతో వచ్చిన చిక్కే ఇది. పొద్దున లేచినప్పటినుండి ప్రతి వాళ్ళ తోటీ వ్యాపార సరళిలో మాట్లాడటమే తప్ప ఒక మంచీ మర్యాదలేదు .... పొద్దునవగా బయల్దేరావ్ . ..ఎండల్లా మొఖాన కొట్టుకొని ఇప్పటికి గమ్యం చేరావ్. . కాళ్ళు కడుక్కో కాఫీని మంచి నీళ్ళు త్రాగు. . .డొక్క ఏడుస్తుండాలి ....కడుపు నింపుకో తరువాత అన్నీ సావకాశంగా మాట్లాడుకోవచ్చు!" అని ఫెళ్ళున నవ్వి, క్షణంలో ఆపేసి తడబడుతూ, "అరెరె! ఎంత పని జరిగిపోయింది. . నీ వొచ్చి ఇంత సేపయిందా!. .....మా అమ్మాయిని నీకు పరిచయం చేయనేలేదుగదూ? నాది ఒట్టి మందబుద్ధని అది తిడుతూనే ఉంటుంది కానీ ఏం లాభం? ఒక్క క్షణంలో పిలుస్తా నుండు . ..ఇట్టే వస్తుంది .. ముందు పరిచయం తరువాతే నీవు మంచినీళ్ళు త్రాగటం గూడా ఆ . ." అని ఆయన వాక్ప్రవాహానికి చిన్న ఆనకట్టవేసి, "చంచలా! చంచలా!" అని పెద్దగా పిల్చారు

నేను ఆయనను ఆయన మాటలను వింతగా జూస్తూ అలాగే కూర్చుండిపోయాను.

"ఓ చంచలా! త్వరగా రావాలి ."

చల్లని పిల్లవాయువులు గదిని చుట్టుముట్టుతున్నాయి. తోటలోని సంపెంగల సువాసన వాయువు మిళితమై తలను మత్తెక్కిస్తోంది. ఎక్కడో మృదువైన అడుగుల సవ్వడి కోకిల కంఠంతో సన్నని ఆలాపన......

నోరు తెరుచుకొని అలాగే లోపల గది కర్టెన్ వంక చూస్తూ కూర్చున్నాను

మృదువైన ఎర్రని సన్నని వేళ్ళు కర్టెన్‌ను ప్రక్కకు తొలగించినయ్.

మరుక్షణంలోనే ఒక అపరంజి బొమ్మ తళుక్కున మెరిసింది!

నేను ఆమెను చూస్తూనే కొయ్యబారిపోయాను.

ఆమె మానవ స్వరూపిణా లేక దేవతా స్త్రీనా?

తెల్లని చీరెలు, తెల్లని జాకెట్టు, నల్లని ఒత్తైన కురులతో అందానికి ప్రతిబింబంలా, అజంతా శిల్పంలా ఆమె ఆమె ఆ చంచలను చూస్తుంటే నా కళ్ళు తిరిగినయ్ .

"వారు రానే వచ్చారు నీకు పరిచయం చేద్దామని పిలిచాను ఈలారా!" అన్నారు

ఆమె అడుగులు, ఎక్కడ పడిపోతాయో అన్నంత సుతి మెత్తనగావేసి నా ఎదురుగా నిలబడింది ఆ హాలు మధ్యగా నిలబడ్డ ఆమె మరో మెర్క్యూరీ బలుబులా తళుక్కుమంటోంది

"మా అమ్మాయి .. చంచల!" అన్నారు నావైపు తిరిగి

"నమస్కారం!" అన్నాను నాకు తెలియకుండానే నా నోరు పలికింది చేతులు కలిసినయ్

"నమస్కారం!" వీణ మీటింది

"వీరిని గురించి నీకు చెప్ప నక్కరలేదు గదా?"

ఆమె సన్నని నవ్వుకు ఆ గదిలో వెన్నెల కురిసింది!

"ముందు చల్లటి నీళ్ళు పంపు. . గొంతు తడార్చుకొని పావుగంట విశ్రాంతి తీసుకున్న తరువాత స్నానానికి నీళ్ళతోడి కబురంపు ఈలోగా కాస్త మేము మాట్లాడుకుంటుంటాం!"

"సరే!" అన్నది వెనుదిరుగుతూ

ఆమె ఆ గదిలోంచి దాటి వెళ్ళినా నేను వాకిలి వైపే సభ్యతను గూడా మర్చిపోయి చూస్తుండిపోయాను

తరువాత ఐదు నిముషాలకు ఆ ముసలాయన నన్నేమైనా అపార్థం చేసుకుంటాడేమోనని వూహ మెదిలి తలవంచుకునేటప్పటికి ఆ అపరంజిబొమ్మను గురించి ఆయన ఎత్తనే ఎత్తారు!

"చంచల ఉంది చూచారా! అందానికి ప్రతిబింబం అనుకో అంతేగాదు సుగుణాల రాశి గూడా! " అని ఒక్క క్షణం నా మొఖంలోకి ఆత్రంగా చూచి "మా అమ్మాయి అని నేను గొప్పకు చెప్పుకుంటున్నాను అనుకునేవ్ నిజం!

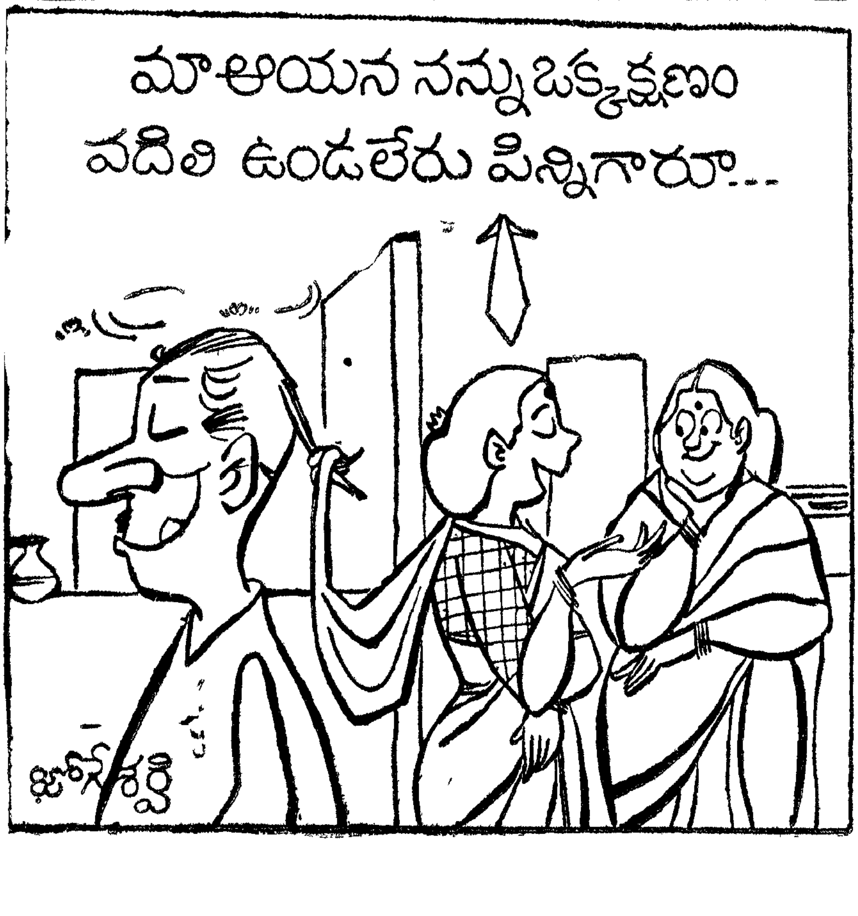

అది అక్షరాల నిజం...దానిదీంతా దాని తల్లి పోలికే!" అని ఒక్క నిట్టూర్పు విడిచారు

ఆయన మొఖం క్షణంలో నల్లబడిపోయింది తలవాల్చుకున్నారు చిటికెన వ్రేలితో కళ్ళక్రింద రాచుకోవటంతో బహుశ కన్నీరు గూడా తుడుచు కుంటున్నారేమోననిపించింది నాకు

"ఇదుగో చూడు ఇంతకీ మర్చిపోయాను మతిమరుపులో నన్ను మించినవాడు లేనేలేడు . ఆ నీ పేరూ అడగనేలేదుగదూ?"

నా పేరు చెప్పాను

"శేషగిరీ! ఒక్కమాట చెప్తు నాకు నా భార్యది నాది ఒక్క కులం కాకపోవచ్చు . మేమిద్దరం పెద్దవాళ్ళ ఇష్టానికి వ్యతిరేకంగా వివాహం చేసుకోనూవచ్చు! అంతమాత్రాన ఆ కసంతా చంచలమీద ఎందుకు తీర్చుకోవాలి?"

నేను అదిరిపడ్డాను చంచల చంచలమీద ఎవరికైనా కసా?

"ఏమైందీ?" అన్నాను ఆత్రంగా.

"ఏమవుతుంది? నాతోబాటే నా చంచలను గూడా బహిష్కరించారు నా వాళ్ళంతా అంత కంటే చేయగలిగింది మాత్రం ఏముంది వాళ్ళు!" ఒక నిశ్వాసం విడిచారు ఆయన

నాకు ఆయన ధోరణి పూర్తిగా అర్థం కాక పోయినా, అది నన్నంత గాయ పరిచేది కాక పోవటంతో 'వూ' కొట్టి వూరుకున్నాను

"పోనియ్యా! ఇవాళ నా చంచలకు పెండ్లి కాకుండా అయితే చెయ్యగలిగారు ఇంత దూరం వచ్చానా? ఇక్కడైనా పెండ్లి కాకుండా ఎట్లా అడ్డు పడతారో చూస్తాను ఏమను కున్నారు వెధవలు వాండ్ల సంసారాలు కొనెయ్యగల తాహతుంది నాకు! ఆ " అని ఒక్క క్షణం ఆగి, "నీవు చెప్పు శేషగిరీ! మా చంచలను పెండ్లి చేసుకునేందుకు ముందు కెవడూ రాడంటావా?" అన్నారు

అలాంటి ప్రశ్న వస్తుందని నేననుకోలేదు

కాస్త ఉక్కిరి బిక్కిరి అయిన మాట వాస్తవమేగాని, తొందరపాటును నిగ్రహించుకొని, "అదేంమాట అసలు వచ్చినవాడు వెనక్కు వెళతాడా?" అన్నాను హుషారుగా అనుకోకుండా ఆ మాటలు అలా వెలువడినయి

"అలా అన్నావ్ బాగుంది! . నిజమైన మాట చెప్పావు నేనూ అదే అంటాను అమ్మాయితో అయినా ఒక్కటి చెబుతాను మనస్సులో పెట్టుకో దానికున్న గుండెధైర్యం నాకు గూడా లేదనుకో!"

ఇంతలోనే లోపలినుండి పని మనిషి వచ్చింది. "నీళ్ళు తోడాను బాబూ!" అంటూ.

లేచి స్నానం చేసి, గుడ్డలు మార్చుకొని భోజనాలముందు కూర్చొనేటప్పటికి తరువాత అర గంట పట్టింది

ఈ అరగంటా నేను చేస్తున్న పనులమీద కంటే, ఆమె అందమైన కళ్ళ కోసరమే నా కళ్ళు ఆత్రంగా వీక్షిస్తున్నాయి

నేను వచ్చేటప్పటికి భోజనాల హాల్లో టేబుల్ మీద అన్నీ అమర్చి ఉన్నాయి రఘునందనం గారు నన్ను చూస్తూనే లేచివచ్చి డైనింగ్ టేబుల్ ముందు వచ్చి కూర్చున్నారు. ఆమె చంచల వచ్చి నా ఎదురుగ్గా కూర్చున్నది

ఆమెను చూస్తుంటే ఆమె కళ్ళను చూస్తూంటే ఎప్పటినుండో తిండికోసరం తహతహలాడుతున్న నేను ఆకలిని గూడా మర్చిపోయాను.. ఎంత కాలమైనా నిద్రాహారాలు మాని ఆ కళ్ళను చూస్తూ కూర్చోగలను . చంచల కళ్ళలో ఒలికే అమృతమే నాకూ అన్న పానీయాలు!

"ఈ రోజున వంటంతా స్వయాన చంచల చేసింది అసలెవరైనా అతిథులు వస్తే ముందు చంచలే వంట ఇంట్లో కూర్చుంటుంది . ..!" అన్నారు నవ్వి రఘునందనంగారు

"పో నాన్నా! నువ్వు మరీను !"

"చూశావా! శేషగిరీ! స్త్రీకి సిగ్గే సింగార మన్నారు ఇప్పుడు చూడు మా చంచలను!" ఆయన కళ్ళు గర్వంతో మెరిసి పోతున్నయి

చంచల సిగ్గుతో మరింత ఎర్రబడింది

"అసలు సిగ్గుకు చంచలే అందం తెస్తున్న దని చెప్పాలి!" హుషారుగా ముందుకు జరిగి అన్నాను

ఉపాధ్యాయుడు : అతిథ్య మిచ్చువానిని ఇంగ్లీషులో ఏమంటార్రా?

విద్యార్థి : 'హోస్ట్' సార్.

ఉపా : 'అతిథి'ని ఏమంటారురా?

రెండవ విద్యార్థి : 'ఘోస్ట్' సార్

రత్నవర్మన్ (పానుకుమాడు)

"ఇదుగో ఇద్దరూ ఒకళ్ళ కొకళ్ళు వంత పాడుకుంటూ కూర్చుంటే నేను కంచంముందు నుండి లేచిపోయేది ఖాయం!"

"అబ్బెబ్బే! ఆ పని మాత్రం చేయబోకు. ఇక చూసుకో మీ నాన్నంటే ఎంత బుద్ధిమంతుడో నిరూపిస్తాను .... అయ్యా శేషగిరిగారూ! నా నోటికి మా చంచల తాళం బిగించింది కాస్త మీరు గూడా కట్టడిలో ఉండకపోతే మీకూ ఏదో శిక్ష విధించిందన్నమాటే!" అని ఫక్కున నవ్వి దబదబా అన్నం కలుపుకొని తినసాగారు తలవంచుకొని

క్షణం సంశయించినా ధైర్యం చేసి అన్నాను . "చంచల విధించే శిక్షను స్వీకరించేందుకు తయారుగా ఉన్నాను అందుకు భయపడి నేను చెప్ప దలుచుకున్నది మాత్రం చెప్పకుండా వూరుకో లేను!"

క్షణక్షణానికి చంచల నాకు దగ్గరవుతున్నదేమో ననిపించింది ఆమెమీద తెలియని అధికారం గూడా నాతో గూడు కట్టుకుంటున్నదేమోనని పించింది.

"అయితే తింటున్న అన్నం వదిలేసి వెళ్ళి పోవాలనుకుంటున్నారా నేను!" అన్నది తలెత్తి సూటిగా చూస్తూ.

సమాధానం చెబితే ఎక్కడ చూపు మార్చు కుంటుందోనని కొన్ని క్షణాలవరకు నేను సమాధానం చెప్పకుండా అలా ఆమె కళ్ళల్లోకి చూస్తూనే ఉండిపోయాను

నన్ను ఏదో తెలియని శక్తి చుట్టు ముట్టింది. బాహ్య జ్ఞానాన్ని మర్చిపోగా ఈ ప్రపంచంలో ఒక్క చంచల ముఖమే నాకు దృష్టిపథంలో కనబడుతోంది కన్నార్పలేకపోయాను చూపు మార్చుకోలేకపోయాను ఆమె కళ్ళను చూస్తూ అలాగే కూర్చుండిపోయాను

"అదేమిటి? అడిగిన దానికి సమాధానం చెప్ప కుండా కొయ్యబొమ్మలా కూర్చుండిపోయారు!"

"చంచలా!" గొణిగాను "లేదు చంచలా! నేను అశక్తుణ్ణి నేను నీకు సమాధానం చెప్పలేను . నీవే శిక్ష విధించినా అనుభవించేందుకు సంసిద్ధుణ్ణి!"

"సరే! మీరేం చెబుతున్నారు మీకే అర్థం గావటం లేదల్లే ఉన్నది ముందు భోంచేయండి తరువాత తీరికగా చెబుదురుగాని!" ఫక్కున నవ్వింది

నేను స్మృతిలోకొచ్చి సిగ్గు పడ్డాను తలెత్తి పక్కకు చూస్తే ఉలిక్కిపడ్డంత పనయింది రఘునందనంగారు అక్కడలేరు!

"నాన్నగారు ? "

నా ప్రశ్న సగంలోనే ఉండగానే "లేచి వెళ్ళి అరగంటయింది!" అని మరోసారి నవ్వులు కుమ్మరించింది

ఆతృతతో చేతి గడియారం చూచుకున్నాను. నేను భోజనానికి కూర్చుని అప్పటికి ముప్పావు గంట అయింది

నాతల సిగ్గుతో కృంగిపోయింది రఘునందనం గారి దృష్టిలో నన్ను నేను హీనపరుచుకోవటానికి అంతకంటే జరగవల్సిందేమి ఉన్నది తలవంచుకొని గబగబా తినేసి టవల్‌తో చేతులు తుడుచుకుంటూ హాల్లోకు వచ్చేశాను

"చాలా రోజుల తరువాత ఈ రోజున నేను చంచల ముఖంలో నవ్వును చూచాను శేషగిరీ! నేను అదృష్టవంతుణ్ణి! ప్రతివారు మనస్సు ఇచ్చి మాట్లాడలేరు! నిజంగా ఈ రోజు నాకు సుదినం!"

ఉలిక్కిపడి పక్కకు తల తిప్పాను

అద్దం ముందు నిలబడి వక్క పలుకు నములుతున్న రఘునందనంగారు కనబడ్డారు

"అమ్మా! చంచలా! శేషగిరికి తమలపాకు లివ్వు!"

మరుక్షణంలోనే చంచల ప్రత్యక్షమయింది— చేతులో ఆకులు మొదలయిన సామగ్రితో నిండిన వెండి పళ్ళెంతో!

ఆమెను చూస్తూనే చిరునవ్వు నవ్వాను. సమాధానంగా నవ్వింది ఆ నవ్వు నాలో తెలియని ఉత్సాహాన్ని బలాన్ని కలిగించింది నన్ను ఆ గృహంలో అత్యున్నత స్థానంలో ఉంచింది!

"అసలు ఆ స్థానం నాదేనా?" ఒక్కక్షణం అమాయకపు ప్రశ్న — మరు క్షణంలోనే "ఆ

'ఉన్నత స్థానానికి నేను తగుదునా?'' అని నన్ను పవాలు చేస్తూ ఇంకో ప్రశ్న!

ఏవని చెప్పగలనురా బాబు?

నన్ను నేను మరిచి పోయాను అక్కడ ఉన్నది ఆ చంచల ముందు ఉన్నది ఈ శేషగిరిగాదు ఎవరో . . ఏ లోకానికి చెందినవాడో గూడా తెలియని వ్యక్తి.. నిజం చంచలం— అసలు ఆమె కళ్ళు అలాంటివిరా కళ్ళుగాదు.. . బాబు...... అవి అయస్కాంతాలు!

రఘునందనంగారు చిన్నగా దగ్గారు

ఆయన దగ్గుకు నేను ఉలిక్కి పడ్డమాట వాస్తవమే అంతేకాదు తత్తర పడ్డాను గూడా . తల వంచుకొనివచ్చి తప్పు చేసిన వాడిలా ఆయన ముందు కూర్చున్నాను

''అమ్మా! చంచలా! . శేషగిరికి నిద్ర వస్తున్న దల్లే ఉన్నది అందునా పగలంతా రైలు ప్రయాణమయ్యె. వెళ్ళి అతని గదిలో పక్క వేయించరాదా?'' అన్నారు

''పక్క ఇదివరకే వేయించాను!'' అన్నది నా వంక చూచి చిన్నగా నవ్వి

నాలోని సంతోషం నా మొఖంమీది నవ్వుకు హేతువయింది.

నేను లేచి నిలబడ్డాను.

నా అంతరంగాన్ని గుర్తించి రఘునందనంగారు గూడా నిలబడి నా కోసరం కేటాయించిన గది వైపు అడుగులు వెయ్యసాగారు

నేను ఒక్క క్షణం వెనుకనే ఆగి, 'ఈ రాత్రికి ఇదే ఆఖరి దర్శనం' అన్నట్లుగా ఒక్కసారి చంచల ముఖంలోకి నవ్వి ముందు వెళుతున్న రఘునందనం గారిని కలుసుకున్నాను

గదిలోకి వెళ్ళి పడుకున్నానన్న మాటేగాని నాకు నిద్ర పట్టలేదు చంచల కళ్ళే ఆ చీకట్లో నా కళ్ళముందు తారట్లాడుతున్నాయి రెండు దీపాల్లా నేను కళ్ళు మూసుకొని మరింత చీకటిని ఏర్పరుచుకున్నా వాటిల్లో దివ్యత్వం పెరుగు తున్నదేతప్ప తగ్గటంలేదు నేను ఆ కళ్ళనుండి తప్పుకోలేను అవి నన్ను వెంటాడుతున్నాయి తరుముతున్నాయి

నాకు మారో మార్గంలేదు.

ఆ కళ్ళల్లో వెలుగు ఉన్నది దివ్యత్వమున్నది అమృతమున్నది వెన్నెలున్నది—దీనత్వమూ ఉన్నది ఆ కళ్ళను నేను మరువలేను జీవితంలో ఆ కళ్ళు నా కళ్ళకు జోడైతే నాకు ఇంకేం కావాలి?

నేను ఏ పని మీదైతే ఆ వూరు వచ్చానో అది గూడా నాకు ఆ క్షణంలో గుర్తులేదు నేను సర్వం మర్చిపోయి 'చంచల' అనే ప్రపంచంలో సంతవ్యాప్తమయిన వెలుగు నయ్యాను!

ఏలాంటి దిన మిది?

నీటిలో రాయి విసిరినట్లు నా ఆలోచనల కుపుతీశాను.

రఘునందనంగారు!

ఆయన తలుపు తీసి నన్నుచూస్తూనే, ''నిన్ను ఈసమయంలో అనవసరపుమాటలతో విసిగించ దలుచుకోలేదు శేషగిరి! . ఒక్కమాటచెప్పు నీకు చంచలను వివాహం చేసుకోవటం యిష్టమేనా?'' అన్నారు.

ఆయన అంటున్నదేమిటి?..... .....

చంచల

ఆ ప్రశ్నకు నేను ఉక్కిరి బిక్కిరి అయ్యాను ఉత్సాహమూ, సంతోషమూ సముద్రతరంగాల్లా నాలో ఉవ్వెత్తున లేవగా నన్ను నేనే మర్చిపోయాను ఏమిటిది? కలా? నిజమా? సామాన్య ఇంజ నీరునయిన నన్ను జమిందారుల హోదాలో ఉన్న రఘునందనంగారు అతిలోక సౌందర్యవతియైన తన కూతురుకు, తన ఆస్తికి సర్వాధికారిణికి, ఒక్క పూట పరిచయంతోనే నా వెనుక ముందులు ఆలోచించకుండానే భర్తగా ఎన్నుకోవటమా?

నేను విభ్రాంతి జెందాను

వెలుగు విరజిమ్మే కళ్ళతో, ''నేను తగుదునా?'' అన్నాను నా గొంతు వడబడింది

రఘునందనంగారు అత్యంత ఆహ్లాదాన్ని వ్యక్త పరుస్తూ, నా భుజం తట్టి ''నాకు హోదా, ధనమూ కాదు కావాల్సింది శేషగిరీ! మంచి మనిషి కావాలి! అంతే!'' అని చటుక్కున వెను దిరిగి నా చేయి పట్టుకొని ఏడి వడిగా లాక్కు వెళ్ళారు.

ఆయన వెంట నన్ను నేను మరిచి హాల్లోకి వెళ్ళాను

అప్పటికే అక్కడ ఒక బంగారు బొమ్మ నా వంక చూపులు తూపుల్లా గురిపెట్టి నిలబడి ఉన్నది ఆమె చంచల!—కాదు బంగారు బొమ్మ! .

కొన్ని నిముషాల క్రితం చూచిన చంచలకీ, ఇప్పటికీ ఎంతో తేడా ఉన్నది

తెల్ల చీరె బదులు గులాబీ చీర, తెల్ల జాకెట్టు గుండ్రటి బొట్టు స్థానే అర్ధ చంద్రాకారంలో తిలకం బంగారు మెడను కప్పేస్తూ మోయ లేనన్ని బంగారు నగలు నడుముకు బంగారు వడ్డాణం చేతికి కట్టే వంకలు ముందుకు వేసుకున్న పొడుగాటి జడలో జడబిళ్ల బంగారు కుచ్చులు . .

ఆమె నిజంగా . నిజంగా .... బంగారు బొమ్మే!

అడుగులు నాకు తెలియకుండానే ముందుకు పడుతున్నాయి కళ్ళల్లో కాంతి దేదీవ్యమానంగా వెలుగుతోంది ఒక వైపు ఏదో అర్థంగాని శక్తి నామీద తడబాటుగా వణుకుతోంది లేత ఆకుల్లా వణుకుతున్న ఆమె పెదిమల్లాగానే నా పెదిమలూ వణుకుతున్నాయి అత్యంత బలంగా ఒత్తి ఒత్తి అడుగులు వేస్తూ ఆమె ముందు వెళ్ళి నిలబడి కెంపులు కురిపిస్తున్న చంపల్లోకి వెన్నెల కాలవాల మయిన నేత్రాలలోకి రెప్ప వాల్చకుండా చూస్తూ శిలయిపోయాను.

ఆమె చిన్నగా నవ్వింది—ఆనందంతో, అందానికి అతిశయంతో

నేనూ నవ్వాను—ఆమెను పొందబోతున్న గర్వంతో

మరొక్కడుగు ముందుకువేసి దొండపండ్ల లాంటి ఆమె పెదాలమీద చిన్నగా ముద్దు పెట్ట బోయాను

చేపలా కళ్ళు రెప రెప లాడిస్తూ, ''నాన్న గారు!'' అన్నది కళ్ళెత్తి గొణుగుతున్నట్లుగా

కలవరపడుతూ వెనుదిరిగాను వూహా ప్రపంచం నుండి బయటపడి!

అక్క డెవ్వరూ లేరు!

చంచల ఫక్కున నవ్వింది నన్ను చూస్తూ. ముత్యాలు రాల్చింది సంపెంగలు వెదజల్లింది. పన్నీరు చిలకరించింది

చటుక్కున నా చేయి పట్టుకొని ''అంత తొందర గూడదు!'' అన్నట్లుగా తల తిప్పుతూ ముక్కుమీద వేలేసుకుంది

చిన్నగా నా ముందు నడుస్తున్న ఆమెను అడు గులో అడుగు వేసుకుంటూ అనుసరించాను. ముందుగాఉన్న నా గదిలోకి దారితీసి నేను గదిలో కాలు పెట్టగానే, ఆమె వెనుదిరిగి గడప దాటింది.

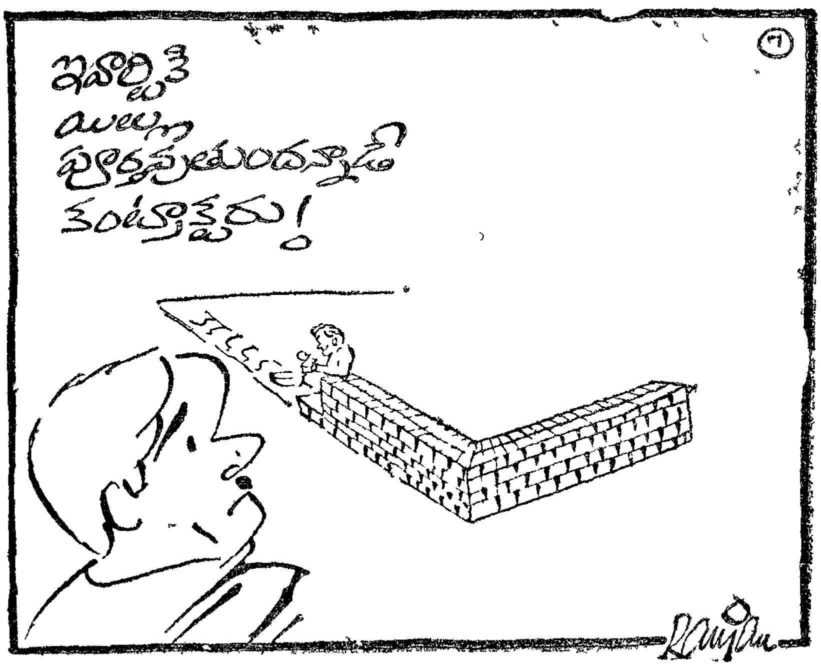

"హాయిగా నిద్రపోండి! గుడ్‌నైట్!" అని తలుపులు మూసి ఒక్క క్షణం గూడా ఆగకుండా వెళ్ళిపోయింది వడివడిగా

లిప్తకాలం వచ్చినవరో హిమాలయాలమీద నుండి క్రిందకు త్రోసినట్లనిపించింది కాళ్ళీడ్చుకుంటూ వెళ్ళి మంచంమీద నడుం వాల్చాను

బుర్రలో లక్ష ప్రశ్నలు, లక్ష ఆశలు, లక్ష కోరికలు, లక్ష ఆలోచనలు—ఉక్కిరి బిక్కిరి అయ్యాను

నేను రేపు చెయ్యవల్సిన ఉద్యోగ విధి నిర్వాహణమీదగాదు—చంచలమీద!

తరువాత ఎప్పుడు నిద్ర పట్టిందో నాకు తెలియదు!

సూర్యుడు కళ్ళలోకి సూదులతో పొడుస్తుంటగా ఎవరో హడావుడిగా నన్ను వూపుతూ నిద్ర లేపగా ఉలిక్కిపడి లేచాను—చంచలే అయిఉంటుం దనుకుంటూ!

కాదు—ఎవరో క్రొత్త వ్యక్తి!

"ఎవరూ?" అంటూ తలెత్తాను

ఎందుకో ఒళ్ళంతా నెప్పులుగా ఉంది తల పోటు పుడుతుంది శరీరానికి ఏవో గట్టిగా వొత్తుకుంటున్నాయి బూజర బూజరగా ఉన్న కళ్ళను రెండు చేతులతో తుడుచుకుంటూ మరింత తీక్షణంగా చూచాను.

ఏవిటిది?

నిజమా?

నాకు కళ్ళు తిరిగినయి సర్వం అయోమయ మయింది నే నెక్కడున్నాను? బూజుపట్టి, గబ్బిళాలు ఎగురుతూ, కంపు గొడుతున్న, వెల్లిటి విరిగిన గోడల నడుమ . రాళ్ళలో దుమ్ములో ధూళిలో కటిక నేలమీద

భయంతో గుండె ఆగినంత పనయింది.

రాత్రి రాత్రి నేను గడిపినది . ???

భగవాన్!

ఒక్క ఉదుటున బయటకు దూకి, అక్కడ ఉన్న ఇద్దరు ముగ్గురు వ్యక్తులను గూడా తప్పించుకొని గేటు దాటి రోడ్డుమీద నిలబడ్డాను!

వెనుదిరిగి చూస్తే ఏవున్నది?

ఊరికి కొన్ని ఫర్లాంగులదూరంలో కొన్ని దశాబ్దాలనుండే ఉపయోగించని, కూలిపోయేందుకు సిద్ధంగా పాత రెండంతస్థుల మేడ అక్కడక్కడా విరిగి పడిపోయిన కాంపౌండ్‌వాల్ . చదలు పట్టిన గేట్లు అర్థం పర్థంగాని గీపెట్టే చెట్లలో నిండిన ఆవరణ!

రాత్రంతా గడిపింది ఈ బంగాళాలోనా?

కళ్ళు గిర్రున తిరిగినయ్

నన్ను నిద్రలేపిన ఆ వ్యక్తులు బయటకొచ్చారు

కాస్త సంశయిస్తూ అడుగు ముందుకువేసి అడిగాను, "మీ రెవరు?"

అందులో ఒక వ్యక్తి "మీరు ఈ వూరు కరణంగారు!" అన్నాడు

వయస్సు మళ్ళిన కరణంగారు చిన్నగా నాకు దగ్గరగా వచ్చి నా భుజంమీద తడుతూ "గాభరా పడబోకండి! ఇంటికి వెళ్దాం పదండి!" అన్నారు

ఎండాకాలమవటంతో ఎనిమిది గంటలకే ఎండ తీక్షణ రూపం దాల్చింది. గాలి తన శక్తిని చూపిస్తూనే ఉన్నది.

చంచల

తలవంచి ఒక్కసారి నన్ను నేను చూచుకున్నాను—లాగూ చొక్కా మట్టిపట్టి తోళ్ళయి నయి అక్కడక్కడా చిరుగులు గూడా నన్ను హేళన చేస్తూ కనబడుతున్నయి

ఇంకా నాకు గుండె దడ తగ్గలేదు ఎగిరెగిరి పడే ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసాలే అందుకు నిదర్శనం అటు కాళ్ళు చేతులు గూడా రాత్రి సంఘటనలను గుర్తుకు తెస్తూ వణుకుతున్న మాట వాస్తవమే

బెదురుతున్న కాళ్ళతో ఆ పడిపోతున్న పాత కొంపను చూస్తున్న నేను, 'పదండి' అన్న కరణంగారిని చిన్నగా అనుసరిస్తూ అడుగు వేయసాగాను

"పొద్దున స్టేషన్‌మాష్టరుగారు పంపిన పెట్టి బెడ్డింగ్‌ను చూచి ఆశ్చర్యపోయాను ." కరణంగారు చెప్పసాగారు "వాడా మీరు రాత్రే బయల్దేరి మా ఇంటికి వచ్చారని చెబుతున్నాడు! వాడి మాటలు ఎట్లా కాదనేది నాకేం పాలుపోలేదు స్టేషన్ మాష్టర్‌తో మా ఇంటికి అని చెప్పి బయల్దేరిన మీరెక్కడకు వెళతారు అందునా మీ కింకెవరెలా తెలుసని వెళతారు ఆలోచించాను చటుక్కున ఈ బంగళా సంగతి స్ఫురణ కొచ్చింది ఇంతకు క్రితం గూడా ఒకటి రెండు సంఘటనలు ఈలాంటివి జరిగినయ్ వెంటనే ఆలస్యం చేయకుండా మా ఇద్దరు పాలేర్లను వెంట బెట్టుకొని ఇలా వచ్చాను!"

ఆయన చెబుతున్న దేవిటో నా కర్థం గాలేదు ఇంకా చంచల కళ్ళే నా ముందు తారట్లాడుతున్నాయి రఘునందనంగారి నిక్కబొడుచుకున్న తెల్లటి జుట్టే నన్ను నిక్కి నిక్కి చూస్తోంది

మొఖాన పట్టిన చమటను చేతులతో తుడుచుకుంటూ కరణంగారిని అడిగాను "ఆ బంగళాను గురించి నాకు చెబుతారా? ఎందుకలా అయింది దాని వెనుక కథ ఏవిటి?. అసలు దయ్యాలంటేనే నమ్మకంలేని నాకు ఇది జీవితంలో మరువలేని సంఘటనే! ..... నాభావాలకు గొడ్డలి పెట్టు!"

"అది ఒక కథ శేషగిరిగారూ! పదిహేను సంవత్సరాల క్రితం జరిగిన కథ "

"మీరు టూకీగా చెప్పినా నేను అర్థం చేసుకోగలను ఎలాగంటారేమో, మీకు జీవించి ఉండగా ఆ వ్యక్తులతో పరిచయం ఎలా కలిగిందో .. నాకూ వాళ్ళతో అలాగే పరిచయం కలిగింది . అయితే చచ్చిపోయిన తరువాత అనుకోండి!" అని చిన్నగా నవ్వి, "ఇద్దరూ చచ్చిపోయారని ఎందుకు అంత గట్టిగా చెబుతున్నానంటే—అందులో ఎవరు బ్రతికిఉన్నా ఆ కొంప ప్రస్తుతం అలాంటి స్థితిలో ఉండేదిగాదు—అందునా నగ్న సత్యంలాంటిది మరోటి గూడా ఉన్నది—మనుష్యులు చస్తేగాని దయ్యాలవ్వరనేది!" ఈసారి కాస్త గట్టిగానే నవ్వాను

" ఆయనది ఏ వూరో ఎక్కడినుండి వచ్చారో నాకైతే తెలియదు ఆయన చెప్పలేదు గూడాగాని పదిహేను సంవత్సరాల క్రితం గాబోలు ఎనిమిది సంవత్సరాల కూతురితో ఈ వూళ్లో కాలు పెట్టారు ఆ రోజుల్లోనే ఒక్క సంవత్సరం లోగా అత్యంత అధునాతనంగా ఈ బంగళాను కట్టించారు నేను ఈ వూరి కరణాన్ని కాబట్టి

వేసవిలో దాహానికి ఆరోగ్యకరమైన
చల్లని పానీయం!
AN ACE PRODUCT
డ్రింకాల్‌నే

వాడండి!
పలు రకముల పళ్ళ రసములతో తయారుచేయబడినది.
★
వివిధ రకముల పళ్ళ రసములతో తయారైన అన్ని రకముల పానీయములు కూడా లభించును.
తయారుచేయువారు:
ఆంబ్రోసియా
క్యానింగ్ ఎంటర్‌ప్రైసెస్
పోష్టుబాక్సునెం.543, విజయవాడ-1
సోల్ డిస్ట్రిబ్యూటర్లు
A. L సౌత్ ఇండియా ట్రేడింగ్ కంపెనీ,
(జి బి మంగారాం అండ్ కంపెనీకి డిస్ట్రిబ్యూటర్లు)
శివాలయం వీధి, విజయవాడ-1.

35 ఎం. ఎం హోమ్ సినీ ప్రొజెక్ట
మీ యింటిలోనే సినిమా చూచి ఆనందించండి. మీ
కోరిన ... దిలో తెరమీద టార్చి
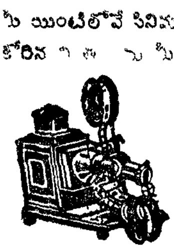
ఎలెక్ట్రిసిటీ సహాయం
చూడవచ్చును. సినిమాలోవ
పూర్తి సైజు చిత్రము
నటన,నాట్యం చూడవచ్చున
స్లైడ్స్‌కూడ (ప్రదర్శిం
వచ్చును ధర రు22-50
వి.పి.పి.చార్జి రు4-50 20 అ॥ ఫిలిం ఉచితం
నవుఫిలిం గజం25పై స్పెషల్ స్క్రీన్ గుడ్డ రు.
Sangam Trading Co. (WAP 27)
Beat No 13, Aligarh.

[illegible]
[illegible] మాటల సందర్భంలో ఆయన చెప్పిన దాన్ని బట్టి నేను అర్థం చేసుకో గలిగింది ఏవిటయ్యా అంటే—ఆయనది, ఆయన భార్యది ఒక కులం గాదని, అందువలన కులం వాళ్ళంతా తమని వెలి వేశారని, ఇంతలోనే భార్య కాస్తా అకస్మాత్తుగా మరణించిందని, ఆ బంధువుల మాటపోటి మాటలనుండి, గతించిన భార్య స్మృతులనుండి తప్పుకునేందుకుగాను, ఆ భార్యవలన కలిగిన ఒక్కగా నొక్క కూతురును తీసుకొని ఇన్ని వందల మైళ్ళ దూరం వచ్చేశాడని — ఆయన మాటలు వింటే నాకు జాలి వేసింది ఆయన మాటల్లో తరచు కళ్ళవెంట నీరు తిరుగుతుండేది ఎంత బాధతో ఇక్కడకు వచ్చాడో అనుకునేవాడిని — అవన్నీ మర్చిపోయి మనస్థిమితం పొందాలని ఇక్కడకు వచ్చాడుగాని పాపం! విధి లిఖితం ఎవరు తప్పించగలరు?"

"ఏమైంది ?" ముందుకు వంగి ఆశక్తిగా అడిగాను

"ఈ వూరు వచ్చిన సంవత్సరం లోగానే అనుకుంటాను నాకు బాగా గుర్తుంది ఆరోజు ఆ రోజు కూతురు పుట్టిన రోజు పండుగట వూరి పెద్దలమైన మమ్మల్ని కొందరిని విందుకు

చంచల

తల్వానించారు అయితే విందు జరిగేకొరడానే ఆ ఇంటి వెలుగు ఆరిపోయింది ఆరోజే అది చీకటి కొంపగా మారిపోయింది ఎన్నో వూహలతో వచ్చిన ఆయనకు ఆ రోజుతో సర్వం చీకటయింది అంతకు క్రితం రోజువున్న వెలుగు తరువాత ఎన్నడూ ఆ గృహంలో నేను చూడలేదు !"

ఆయన చెప్పుకు పోతూనే ఉన్నారు

"ఆయనేగాదు ఎవరైనా అలాగే అయి ఉండేవారు .జరిగిన దుర్ఘటన చెబుతాను వినండి! ఆరోజు ఆ అమ్మాయి జన్మదినం అన్నానుగదూ? ఉదయాన లేస్తూనే పని మనిషి తలంటిపోసింది క్రొత్త గుడ్డలు కట్టింది ఆయనే స్వయంగా అద్దాల బీరువా తెరిచి బంగారు ఆభరణాలున్న పెట్టె బయటకు తీశారు అవన్నీ శ్రద్ధగా ఒక్కొక్కటే అమ్మాయికి అలంకరించసాగారు నేను చూచాను గూడా ఆ అమ్మాయిని పచ్చటి శరీరంమీద ఆ సొమ్ములు ధగ ధగా మెరిసిపోతున్నాయి మెడ కనబడకుండా నగలు వేశారు చేతికి కట్టె వంకీలు నడుముకు వడ్డాణం "

"ఇంతకీ ఏమైందో చెప్పనేలేదు ?" అడిగాను ఆదుర్దాగా ఆలస్యాన్ని భరించలేక

[illegible] అన్ని సొమ్ములు పెట్టుకొని అత్యంత ఉత్సాహంతో ఆడుకుంటున్న ఆ అమ్మాయి మాయమయింది ఎవ్వరికీ కనబడలేదు ఈ రోజుకు ఆ రోజుకు అది విచిత్రంగానే ఉండిపోయింది మొదట్లో — ఆ సొమ్ముల కాశపడి ఎవరో ఆ అమ్మాయిని ఎత్తుకెళ్ళి ఉంటారని అనుకున్నాం—కాని సొమ్ములు పోతేపోయినయి ఏనాటికైనా ఆ అమ్మాయి తిరిగి రావాలిగదా? - ఇంతవరకూలేదు ఆ సొమ్ముల కోసరం ఎత్తుకు వెళ్ళినవాడే చంపి ఆ పిల్లను ఎక్కడో పారవేశాడనుకున్నా—శవంమీద గూడా ఎంత ప్రయత్నించినా ఆ చోకీ దొరకలేదు తరువాత ఆరు నెలలకే అనుకుంటాను ఆ దిగులుతోనే ఆయనా కన్ను మూశారు అంతే! ఆ భవనం గతి అలా అయింది!" ఒక నిట్టూర్పు విడిచాడు ఆయన.

"ఆయన పేరు?" ఆసక్తిగా అడిగాను.

"రఘునందనంగారు!"

"ఆ అమ్మాయి పేరూ?"

"చంచల!"

"చంచలా?" పిచ్చిగా గొణిగాను!

ఇట్లు,
శేషగిరి

పదుహేను రోజుల తరువాత క్యాంపునుండి తిరిగి ఇంటికి వచ్చిన నాకు రుక్మిణి ఇచ్చిన లావుపాటి కవరులో విషయం అది!

నేను ఆశ్చర్యపోయాను

ఒక విధంగా నవ్వు గూడా వచ్చింది—దయ్యాలు లేవు అని వాదించే శేషగిరికి ఇది నిజంగా పరాభయమే!—కాని జరిగింది దాచి పెట్టకుండా నాకు వెంటనే జాబు వ్రాసినందుకు (వాడు వోడిపోయినా!) వాడిని మెచ్చుకోకుండా ఉండలేను!

కాస్త ఎగతాళి మిళితంచేసి వాడికి వెంటనే ఉత్తరం వ్రాద్దామని ఆ మధ్యాహ్నం అనుకుంటుండగానే 'ఎక్స్‌ప్రెస్ డెలివరీ' లో నా పేరన ఒక కవరు వచ్చింది

అది వ్రాసిందీ శేషగిరే!

అంత అర్జంటు విషయం ఏవిటా అని ఆశ్చర్యపోతూ త్వరత్వరగా చించాను.

"అరేయ్! పిచ్చి సన్నాసీ! "

మరో ఘోరం గూడా నా కంట పడింది వాస్నా!

అబ్బాయి! ముందు గుర్తుంచుకో ఇది క్రితంసారి నీకు వ్రాసిన జాబుకు తరువాయి భాగం అని!

ఊరి మొదట్లో కరణంగారు నా కోసరం నిర్ణయించిన గృహం అన్ని విధాలా అనుకూలంగా ఉండటంతో మా జనరల్ మేనేజర్ కోరినట్లుగా 'టెలిగ్రాం' ఇచ్చాను దానికి సమాధానంగా మూడు రోజులకు ఆఫీసు ఫర్నిచర్‌తో సహా జూనియర్ ఇంజనీర్లు మొదలయిన వాళ్ళంతా ఇక్కడకు వచ్చేశారు.

మీరు మాట్లాడే పద్ధతి చూస్తే, మీ అమ్మాయిని నాకు ఇస్తే, నేను సరిగ్గా పోషించగలనా, లేదా, అనే అనుమానం మిమ్మల్ని పీడిస్తున్నట్లనిపిస్తోంది...

నాకు తెలిసిన ఒక విచిత్ర మేమిటంటే— నన్ను ఇంతగా కలచి వేసిన ఆ దయ్యాల కొంప కూడా ఈ కంపెనీ సేకరించిన స్థలంలో ఒక భాగమని! కంపెనీ ప్లాను ప్రకారం ఆ ఇంటిని పూర్తిగా పడ కొట్టించాలి ఎందుకంటే సరిగ్గా అది అన్నిటికీ అడ్డంగా మా ఫ్యాక్టరీ మధ్యలో కొచ్చింది దానివలన తప్పలేదు!

నాకు ఎందుకో ఆ మేడను పడగొట్టాలంటే మనస్సు బాధ జెందింది మాటి మాటికి రఘు వందనంగారు, చంచల గుర్తుకు రాసాగారు. వారి చివరి ఆశలకు చిహ్నమైన (వారు ఫలితం పొందక పోవచ్చు!) దానిని తుద ముట్టించాలంటే నాకు కాస్త కష్టంగానే ఉన్నది......కాని ఏం చేయగలను?...... అధికారుల నిర్ణయాన్ని తు. చ. తప్పకుండా నా భావాలెలా ఉన్నా, నిర్ణయించటమే నా విధి!

అందునా—నేల చదును చేయించే ముందుగానే ఆ మేడను పడగొట్టాలని నిర్ణయించారు!

గుబురుగా, భయంకరంగా ఎన్నో సంవత్సరాల బట్టి ఆ మేడను అంటి పెట్టుకొని ఉన్న చెట్లను, పెచ్చులురాలుతూ పడిపోయేందుకు సిద్ధంగావున్న గోడలను ముక్కలు చేసేందుకు గాను వందమంది కూలీలకు నాలుగు రోజులు పట్టింది

రాళ్ళు సున్నం తీసుకు వెళ్ళి దూరంగా ఉన్న గుంటల్లో పోశారు కొట్టిన చెట్లను వేలం వెయ్యగా వంద రూపాయల దాకా కంపెనీకి ఆదాయం వచ్చింది

ఇక నేలమీద ఒక అడుగు ఎత్తునవున్న ఆ ఇంటి ఫౌండేషన్‌ను తీయించారు

నిన్న ఉదయం దానిని గూడా చదును చేయిద్దామనే స్థిర సంకల్పంతో అక్కడ తిరుగుతుంటే— అకస్మాత్తుగా నా దృష్టి ఒక చెక్క పలకమీద పడింది అక్కడ నేలలో ఒక గది ఉన్నట్లనిపించింది

కూలీలను పిలిపించి ఆ బిగుసుకుపోయిన తలుపును బలవంతాన లాగించాను పై భాగమంతా గూడా చిన్నగా, జాగ్రత్తగా, లోపలకు బాగా వెలుగు పడేంతవరకు పగల గొట్టించాను

లోపలికి చూస్తూనే నేను కొయ్యబారిపోయాను!

నా ఆశ్చర్యానికి అవధులు లేవు

నా కళ్ళను నేను నమ్మలేకపోయాను

లోపల ఒక ఎముకల గూడు మనిషి ఆకారంలో పేర్చబడి ఉన్నది!

దాని మెడనిండా బంగారు సొమ్ములు చేతి భాగంలో కట్టి వంకీలు ధగ ధగా మెరిసే గుడ్డలవిగాద (అక్కడక్కడా చిరిగిన)నడుముండవల్సిన స్థలంలో బంగారు వడ్డాణం.

ఇక నేను వ్రాయలేనురా కన్నా!

ఇట్లు
శేషగిరి ★

దేశరక్షణకై ఆయుధాలు ఎంత అవసరమో
ఉత్పత్తి కూడా అంత అవసరమే!

నిరాశ చెందవద్దు
దాంపత్య జీవితంలోని బలహీనత గూర్చి మీరు చింతపడవద్దు

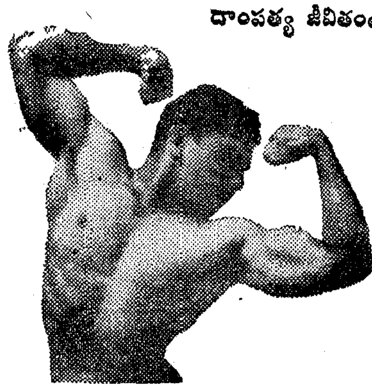

జీవన స్పెషల్
రుచియైన ఆయుర్వేద టానిక్ ఉత్తమ గుణములు గలది కోల్పోయిన శక్తిని చేకూర్చి మీ దాంపత్య జీవితాన్ని ఆనందమయం చేస్తుంది. స్త్రీలు ప్రసవానంతరం "జీవన స్పెషల్" సేవించిన, యౌవనులుగా నుందురు.

ఎక్కువ ఫలితానికి

పాలు వాడటం మంచిది — కావలసినంత దేహ వ్యాయామము చేయవలెను — గ్రుడ్లు వాడరాదు.

ముఖ్య గమనిక జీవన స్పెషల్ మీ దేహాన్ని తొందరగా పోషించు శక్తిగలదికాబట్టి మూడువారములు సేవించిన తర్వాతఒక వారం రోజులు మానివేయుట చాల అవసరం లేనియెడల లావైపోదురు. లేక దాంపత్యవాంఛ అధికమగును ఆరోగ్యం, బలంచేకూరిన వెంటనే మానివేయవలెను ఆరోగ్యవంతులు, పెళ్ళికానివారు "జీవన స్పెషల్" ఉపయోగించరాదు.

450 గ్రాముల ప్యాకింగ్‌లో లభించును. ధర రు 10/— ప్యాకింగ్ & పోస్టేజి అదనం సగం ధర ముందుగా పంపవలెను మిగత ధరకు వి పి పి ద్వారా పంపబడును విదేశ మరియు మిలిటరీ ఆర్డర్లతో పాటు రు 13/— పంపవలెను ఉత్తరములు ఇంగ్లీషులో వ్రాయవలెను

Orders to **Jeevamritham Oushadha Sala,**
CALICUT 1. (S India)
Chief Physician **Dr. K. N. RAMDASS** Phone. 3607 & 2419

ఓం! తత్! సత్!

సుఖ జీవిత సేవ
"సిద్ధ వైద్య మహిమ"
సిద్ధుల సాటిలేని కీర్తికి ఒక తార్కాణము
కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచ్చారి గారి

'మేల్ మాయిల్ మందు'
(Regd)

దీర్ఘకాల చర్మరోగములకు చక్కని నివారిణి

నల్లరంగు, ఎర్రరంగు పొడలు, దద్దులు, పోట్లు, గజ్జి (చర్మ సంబంధము) పొడలు గల చోట్లలో తిమురు, సూదితో పొడిచినప్పుడు నొప్పి లేకుండుట, నిప్పవడి బొబ్బలు గలిగినా తెలియకుండుట, దుర్నీరు సర్వ అవయవములందు వ్యాపించి, రక్తములో కలిసి మత్తు కలుగజేయుట, (నరముల సంబంధము) చేతి వ్రేళ్ళు ముడుచుకొనుట, బొబ్బలు లేచుట, ముక్కు బంధనములు, పాదము సందు వల్లపు పుండ్లు ఏర్పడుట, కాలుచేతులు వ్రేళ్ళు తగ్గుట, ముక్కు సొట్టపడుట, చూచుటకు విసుగు పుట్టించు రణములు (అస్థి సంబంధము) వీటికి చక్కని నివారిణి

1 మండలం (40 రోజులు) నూనె, లేహ్యము రు. 7–50 తపాల ఖర్చు రు. 2/–
8 ఔన్సుల శ్రీ పరమాత్మ తైలం రు. 3/– తపాల ఖర్చు రు. 1–50

— సిద్ధ డాక్టర్ —

కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచ్చారి & సన్సు
5/22, మేల్ మాయిల్ PO, (N.A Dt)